

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

store Ordninger: Korn-, Smør-, Kød- og Svineordningen til Nytaar, og da det ærede Medlem, ligesom jeg, sikkert vil anse det for et Tab paa Millioner af Kroner aarlig for Landbruget, dersom disse Love ikke forlænges, er det indlysende, at man efterhaanden bliver noget utaalmodig. Naar det volder saa store Vanskeligheder for Landbrugsorganisationerne at blive færdige med Forhandlingerne angaaende Fortsættelse af denne Lovgivning, kan det ærede Medlem i første Række takke de Tropper derfor, som han ved Skæbnens Gunst — eller Ugunst — er kommet til at føre som Venstres Formand. De voldsomme Angreb, som rettes mod disse Ordningers Nytte for Landbruget af Medlemmer af Venstregruppen, skal saa vist ikke bane Vejen for disse Loves Gennemførelse. Naar det f. Eks. meddeles i den konservative Hovedstadspressen, og ikke saa vidt mig bekendt er blevet benægtet af Venstre, at det ærede Medlem Hr. Clausager ved Venstres Møde her i Byen for nogle Uger siden skal have udtalt, at Venstre ingen Interesse havde i alle disse Landbrugsordninger, bortset fra Svineordningen, saa maa det vel desværre gøre noget Indtryk paa Venstres Vælgere i Landbrugsorganisationerne. Ganske vist har Landbrugsraadet og de Organisationer, som staar i Raadet, over for mig fremsat Ønske om at fortsætte med disse Ordninger, men naar det kniber saa stærkt med at blive enig om Enkeltheder, skyldes det sikkert i første Række de Angreb, som Venstre retter mod disse Ordningers Nyttevirkning for Landbruget. Dersom det virkelig skulde vise sig, at Venstre efterhaanden faar Landbrugsorganisationerne til at tro, at hverken Sukker- eller Kartoffelordningen har nogen Værdi, og at Smør-, Korn- og Kødordningen er værdiløse, bliver det næppe muligt — for Resten ganske forstaaeligt — at faa Forbrugerne her i Landet til alene at opretholde disse Ordninger. Det er en Gang tidligere lykkedes Venstre og de Konservative at standse en paabegyndt Lovgivning om Smør og Korn. Den Indsats af disse Partier har kostet Landbruget mange Millioner Kroner. En Smørordning som den, vi har i Aar, som i Dag ikke betyder noget for Landbruget, fordi Noteringen paa Smør nu er blevet saa høj, 78 Øre — det vil sige 33 pCt. — højere pr. kg end i samme Uge i Fjor, vilde med de Priser, vi opnaaede i 1936, have givet ca. 30 Mill. Kr., hvis vi havde haft Loven i 1936. Med de Priser paa Smør, vi havde i 1935, vilde en Smørlov som den, vi har i

Øjeblikket, have givet Landbruget mindst 40 Mill. Kr. i dette Aar. Selv om Noteringen nu er oppe paa 2 Kr. 96 Øre pr. kg — og derved falder Fordelen ved Smørloven for Tiden bort for Landbruget —, er der vel næppe nogen, der tror, at vi er sikret en saadan Pris i Fremtiden.

Lovgivningen angaaende Kreatursalget er et udmærket praktisk Stykke Planøkonomi, ja, man kan endogsaa sige Socialisme, som har gavnet Landbruget for mange Millioner Kroner. Der er ved Lovgivningen skabt Centralisation af hele Kreatureksporten, saa alle Markeder kan udnyttes og ikke misbruges og derved ødelægges, en Ordning, som i 4—5 Aar omtrent har tredoblet Priserne paa Kreaturer, der for 5 Aar siden omtrent var værdiløse. Det er Resultater, som kun kan opnaas, naar det ved Lov bestemmes, at et Udvalg faar Eneret over hele Eksporten og Lovbestemmelser gennemføres, der kan fremskaffe de Modyndelser, som er nødvendige for at skaffe Afsætning for Kreaturerne. Jeg ser ganske vist, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foget forleden har fremsat en Udtalelse, som jeg gerne vil anmode Formanden om Tilladelse til at citere. Det ærede Medlem sagde:

„Jeg kan paavise, at Landbruget endog har staaet med Muligheder for Eksport, hvor man ikke forlangte Kompensation. Jeg kan paavise, at vi i „Danske Landbrugeres Kødforsyning“ har staaet med Tilbud fra et schweizisk Firma, der vilde købe godt 100 Kreaturer om Ugen. De havde deponeret Pengene i Esbjerg og forlangte ikke, at vi skulde købe noget som helst i Schweiz til Gengæld. Men den Handel blev pure afslaaet.“

Jeg har anmodet Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg om Redegørelse af dette Forhold og har faaet den; dette Kødudvalg bestaar jo væsentlig af Landmændene selv. Udvalget har meddelt mig, at man for det første jo maatte være klar over, at en saadan Splittelse af Salget meget let kunde ødelægge Eksporten; dersom vi vilde konkurrere indbyrdes, vilde Priserne let kunne ødelægges. Dernæst har man meddelt mig, at Formanden, for D. L. K.s Landsbestyrelse, Hr. Forpagter Fabricius, Nysø, over for Kødudvalget har erklæret, at den omtalte Handel med Kreaturer til Schweiz ikke angik D. L. K. som saadan, men maatte staa for den paagældende Afdelings egen Regning — det var Esbjerg Afdelingen —, og Kødudvalget har endvidere meddelt mig, at den paagældende D. L. K. Afdeling over for Udvalget ikke har været